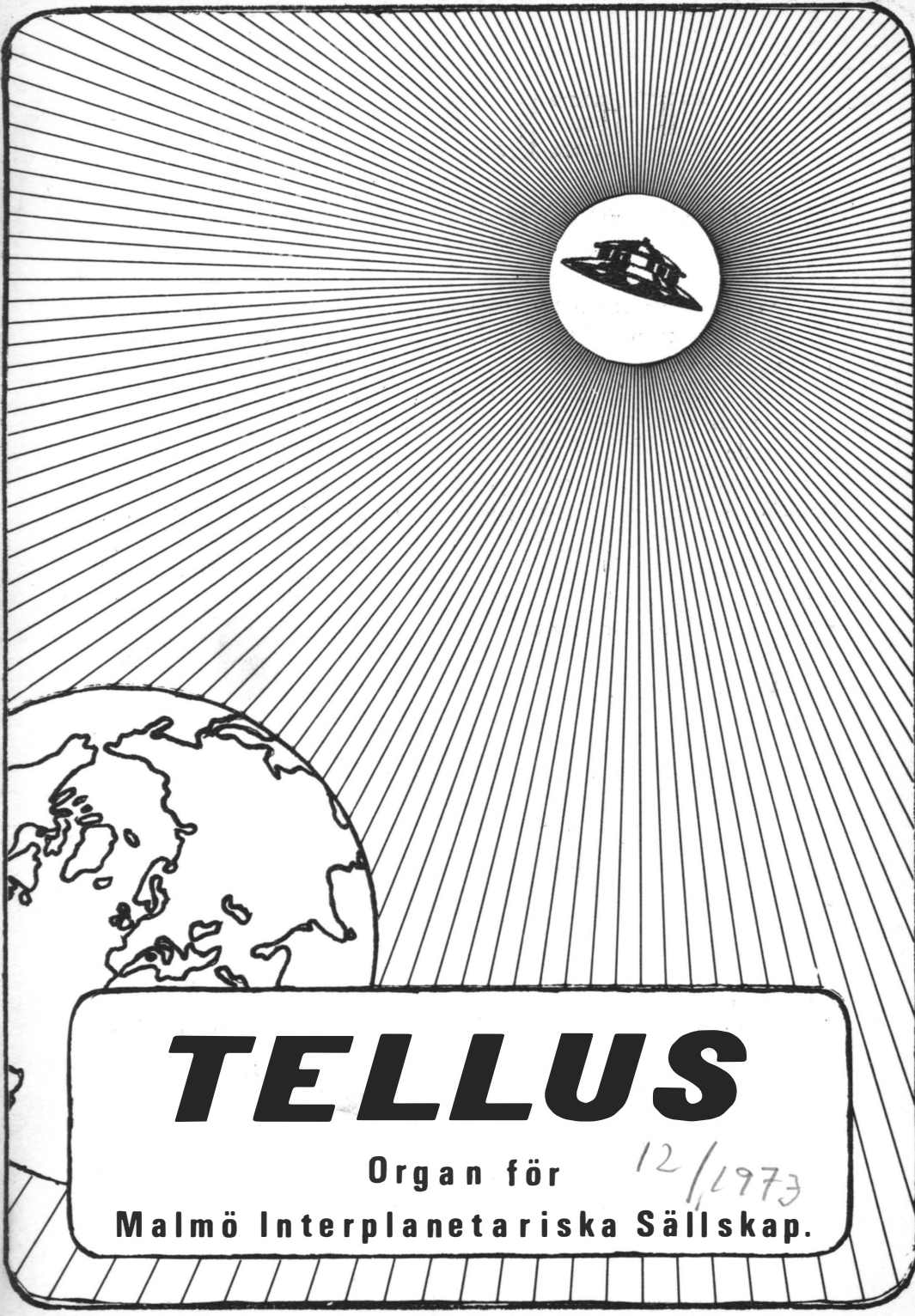

TELLUS

Organ för ^{12/1973}
Malmö Interplanetariska Sällskap.

TELLUS

TIDSKRIFT FÖR FORSKNING I NY TIDSÄLDER.

Tellus är ett organ för Malmö Interplanetariska Sällskap, vilket på ideell grund vill sprida upplysning inom t. ex. Astronomi, rymdforskning, parapsykologi, livsåskådningsfrågor, arkeologi, svunna kulturer, Flygande tefat, U. F. O. rapporter m. m.

Det är vår förhoppning att vi ska kunna informera den intresserade läsaren inom dessa och andra områden. Vi anser det vara av vitalt intresse att man ska kunna bilda sig en sund och framförallt sann uppfattning om den komplicerade värld vi i dag lever i.

Sällskapet avhåller sina möten första fredagen i varje månad, med undantag av juli—augusti om inget annat meddelas. Kallelser tillsändas alla medlemmar om program och mötslokal.

Envar intresserad är också välkommen som medlem i sällskapet. Årsavgift 10:—

För vidare upplysning vänd eder till
Malmö Interplanetariska Sällskap
Box 2012 200 12 Malmö 2.
Postgiro. 63 22 54

Ordf. E. Johansson
Tel. 040/18 37 32

Sekr. S. Svensson
Tel. 040/42 15 76

TELLUS

NR 1 2 Dec 1973

I Redaktionen

S. Svensson

Årgång 4.

E. Johansson

Ur innehållet:

Sen sist.

Kometen kommer.

Stjärnan i Betlehem.

Fjärde dimensionen.

O. B. S.

Brev till Columbus.

Kan en dödsbille bevisa Atlantis.

"Jag blev bortförd av ett flygande tefat.

Sen sist.

Det är november månad, och M.I.S. har åter kallat till samling.

Kvällens programgäst Kyrkoherde A Englesson möter upp med att belysa samhället av i dag.

M.I.S-trogna medlemmar var manngrant samlade och kvällen förlöpte i den stämning som numera är så välbekant.

Vår vän Englessons belysning av samhället av i dag, är inte ny för någon av oss. Vi inte bara ser, vi är också väl medvetna om de händelser som utspelas, och upplever hur de allt mer och mer tränger sig på oss var och en.

I den alltmer spända världssituationen, hopar sig många allvarliga frågor. Inte bara skeendet, som ju är frukten av människors handlingar, utan alla de tankar som kommer till oss, och som fyller oss med oro och bävan inför framtiden.

Hur skall vi göra? Vart skall vi vända oss? Varifrån skall hjälpen komma? Ja kära vänner, det är inte lätt att hjälpa, då vi själva behöver hjälp.

Ändå så får vi inte låta det yttre, förvilla det det inre hos oss. Det enda som kan rädda samhället och därmed oss själva, är att all tänkbar hjälp sättes in av alla dem som känner till och förstår de andliga aspekterna. Det är ju här som vi brister.

Vad är då de aspekterna för något? Fler frågor som väntar på att bli besvarade. Under nästa år hoppas vi att åter få samlas och diskutera igenom problemen, som vi efter förmåga gärna hjälper till med.

Redaktionen.

Kometen kommer!

Ett skådespel av hittills oanade mått väntar oss den närmaste tiden. En komet blir synlig för blotta ögat. Denna gäst från det okända har fått många vetenskapsmän att två sina händer av lycka, och mobiliserar alla resurser för att följa skådespelet. Aldrig tidigare har man haft en sådan möjlighet att undersöka en komet så nära.

Kohoutek-kometen, som också kallas Jul- eller nyårskometen, upptäcktes av den tjeckiske astronomen Lubos Kohoutek vid Hamburgs observatorium i Västtyskland den 7 mars i år.

Enligt traditionen uppkallas också kometen efter sin upptäckare.

Kometer är i och för sig inte så ovanliga. Ärligen ser man ett flertal, men de är så ljussvaga att det bara kan spåras med teleskop.

Under en tjugooårsperiod har bara fyra större kometer varit i närheten av jorden, och med svårighet kunnat ses med blotta ögat. Den sista var Bennetts komet 1970.

Historiskt välkända kometer har förekommit mycket sällan. År 1843 och 1910 hade vi ett par som lät tala om sig. 1843-års komet hade bl a en svans på över 320 miljoner kilometers längd - den största som någonsin observerats. 1910 års komet är den berömda Halleyska, som har en omloppstid av 76 år. Under de senaste 2 000 åren har den kometen observerats vid 29 tillfällen, då den passerat i närheten av jorden. Senast var alltså 1910 och nästa gång blir 1986.

Kohoutek-kometen befinner sig just nu ungefär 300 miljoner kilometer från jorden. Den har en hastighet av 30 kilometer i sekunden gått in i en bana runt solen.

Redan nu kan vetenskapsmännen i teleskop se jättekometens svans, som får en allt intensivare lyskraft.

Kometen blir synlig från jorden redan i början av november, men syns bäst i december och januari.

Dagarna före jul uppträder kometen väl synlig strax före soluppgången och kring nyår efter solnedgången vid 16.00-tiden i södra Sverige.

Vad är då en komet? Än i dag kan ingen vetenskapsman med full säkerhet svara på, vad det är. Men det betyder inte att man är helt utan kunskap om kometerna.

En viss kartläggning har kunnat ske under åren. Kohoutek-kometen har ett huvud och en svans, liksom sina systemkometer.

Årets komet har en diameter vad beträffar "huvudet" på ungefär 80 kilometer. Därefter kommer svansen, vars längd uppskattas till fantastiska 200 miljoner kilometer.

Huvudet består av en kärna samt en s.k. coma, dvs töckenslöja. Kärnan tror man består av fruset vatten, koldioxid, ammoniak och vidare stora mängder stoft och sandkorn. Kärnan hålls samman av krafter som man i dag inte vet mycket om.

När kometen närmar sig solen uppvärms materien och gaser strömmar ut och bildar slöjan kring kärnan. I dessa moln bör återfinnas gaser som metan, helium, cyanväte mm.

Även vissa metaller lär förekomma i kometkärnorna.

Från solen sänds en ständig ström av laddade partiklar.

Detta fenomen kallas normalt "solvind". Solvinden påskyndar förgasningen vilket i sin tur gör att kometsvansens volym ökar och från jorden kan fenomenet bäst ses genom att svansen får ökad lyskraft.

Påverkan från solen gör också att svansen inte följer kärnan rakt bakåt i banan.

Kometsvansens riktning bestäms istället av solvinden och de magnetfält, som dominerar mellan planetera.

En rad vetenskapsmän kommer att följa kometens "sniffning" av jorden. Bl a har Nasa just i november, december och januari ett rymdskepp i bana runt jorden: Skylab III

Dess besättning om tre man kommer att som de första människor kunna studera kometen utanför jordens atmosfär. Detta innebär bl a att man kan göra viktiga mätningar och ta unika fotografier av kometen utan atmosfärisk störning.

Under alla omständigheter har vi vanliga människor på

jorden en unik möjlighet att få se ett himlafenomen, som förr i tiden sades vara ett tecken från Gud, förebyggande krig och allehanda farsoter...

KvP 28-10 1973.

.....

Stjärnan i Betlehem.

"Var är judarnas nyfödde konung? Vi har sett, att hans stjärna har gått upp, och har kommit för att tillbedja honom." ... Då kallade Herodes i hemlighet de vise männen till sig och frågade dem noga om tiden, då stjärnan hade visat sig."

..."Och se, stjärnan vars uppgång de hade sett, gick framför dem, till dess att den stannade över det ställe där barnet var.

När de fick se stjärnan blev de övermåttan glada."
(Matt. 2: 2-11)

Under århundradenas lopp har såväl lärde som lekmän grubblat, inte endast över gåtan Jesus, utan också över den hemlighetsfulla Betlehemsstjärnan eller Jesusstjärnan.

Vad var det som ledde de vise männen, österns magiker, till Jesu födelseplats? Endast Matteus nämner stjärnanledsagaren, de övriga evangelisterna berättar ingenting om detta strålände, vägledande ljus.

Tvivlarna vill hävda, att stjärnans förekomst just den betydelsefulla kvällen var en ren tillfällighet, medan de troende däremot anser Betlehemsstjärnan vara ett väldigt universellt tecken på Guds vilja och makt.

Kunde det ha varit en meteor? Det är knappast sannolikt, eftersom meteorer normalt syns bara under några sekunder.

En komet? Kometer kan vara synliga under många veckor och sedan åter uppslukas av den svarta, kosmiska natten.

Men varken kometer eller meteorer torde ha förmåga att stanna över en bestämd plats!

En konjunktion? Kanske. Geniet Keppler konstaterade en trippelkonjunktion mellan planeterna Jupiter, Saturnus och Merkurius år 1603.

En konjunktion innebär, att två eller flera planeter

kommer så nära varandra att de från jorden kan iakttas som en enda klart lysande punkt. Keppler började nu räkna bakåt i tiden och fann, att de tre nämnda planeterna borde ha befunnit sig i konjunktion år 7 f. Kr. Många av Keplers teorier har tolkats som de mest acceptabla, men modernare beräkningar visar tyvärr, att konjunktionen vid den nämnda tidpunkten inte kan ha varit fullständig. Planeterna måste ha befunnit sig så långt ifrån varandra, att de från jorden kunnat iakttas klart avskilda från varandra, liggande i triangel.

Den mest dramatiska teorin är, att en supernova som tänkes omkring tvåtusen år före Kristi födelse i Kosmos väldiga natt sände sitt ljus genom världsrymden och nådde fram inom "jordiskt synhåll" vid tiden för Jesu födelse.

Denna supernova fortsatte sin ljusfärd genom kosmos. En supernovas energiutveckling är en miljon miljon miljon miljoner vätebomber.

Dess ljusstyrka kan öka många hundra miljoner gånger under loppet av några timmar och kan i motsats till novan - som strålar intensivt några dagar - avge ett enormt ljusflöde under flera veckor.

Ändå är väl den sannolikaste förklaringen att de tre vise männen leddes till krubban av ett oidentifierat flygande föremål - ett UFO.

Det behöver inte ligga någon motsägelse mellan detta påstående och en sann bibeltro. Matteusevangeliet fram säger klart och tydligt, att stjärnan gick före dem, till dess att den stannade över det ställe där barnet var.

En stjärna, komet, meteor eller supernova har ingen möjlighet att stanna på det sätt som beskrivs i bibeltexterna.

Om så skedde, skulle det innebära att våra naturlagar i allt väsentligt vore falska.

Men ett UFO kan, på ett sätt som förefaller mirakulöst, stanna helt tvärt och hålla sig fritt svävande - och helt stilla - över en given plats.

Mycket tyder på att ledstjärnan var ett UFO!

Men - låt oss inte heller utesluta det rena undret! Ingenting säger ju, att den av oss antagna farkosten

styrdes av en besättning. Den var kanske "fjärrmanövererad" eller helt enkelt utgjordes av "ett intelligent sken".

Inom vad vi kallar parapsykologin finns väldiga fält av oanade krafter.

Ljusfenomen av de mest skiftande slag, ofta med religiös innebörd, har otaliga gånger bevittnats och rapporterats från katolska länder.

Föreligger det egentligen något hinder för en sammansmältning av mystik och vetenskap i sådana här sammanhang? Ofta står ju mystik för något vi i vår brist på fattningsförmåga inte förstår.

Bakom den gömmer sig en värld av nya realiteter, som väntar på att upptäckas.

För den som tror på att Gud är den högsta realiteten är ljuset, den vägledande stjärnan, inte enbart mystik och under utan jämväl ett genom årtusendena levande bevis på den eviga kraften i Universum.

.....

Den fjärde dimensionen

Ryssar och amerikaner har redan hunnit ett stycke på väg i utforskandet av rymden. Sonder och raketter har plöjt igenom "den tysta rymden" till månen och Mars och nya djärva perspektiv öppnar sig för astronauter och tekniker.

Men i och med det, så börjar man ställa vissa frågor, särskilt en gör sig påmind: Kan vi verkligen färdas i rymden?

När nu ordet "färdas" eller "resa" nämnes, har det i detta sammanhang en alldeles speciell betydelse.

Det syftar egentligen inte på vare sig astro-

nautiken eller science-fiction-litteraturen, utan snarare på färder i en värld (och ordet värld är i och för sig ganska olämpligt i sammanhanget), i vilken det inte längre är möjligt att tala om det närvarande och det förflutna eller framtiden.

Redan i skolan fick vi lära oss genom enkla geometriska beräkningar, att världen har tre dimensioner: Längd höjd och bredd.

Det skulle alltså inte finnas en fjärde dimension, åtminstone inte någon vi för närvarande känner till eller kan beräkna.

Ett konstaterat faktum är att vi själva är uppbyggda i tre dimensioner och sålunda inte har möjlighet att föreställa oss en fjärde, som ligger utanför våra sinnens räckvidd.

FORSKARE MENAR ATT "SUPERRYMDEN" EXISTERAR

Ändå förefaller det som om fjärde dimensionen verkligen finns.

Den berömda matematikern Henri Poincaré säger helt överraskande, att det inte lönar sig att anstränga hjärnan med denna fjärde dimensionen.

Den är omöjlig att fatta med våra sinnen men likväl existerar den såväl som superrymden obestriddligen. Vad menar han då med superrymden?

Detta mystiska element har också betecknats som S4 (Rymd 4).

Gauss, Helmholtz och Saccheri räknar med denna extra rymd, och engelsmannen Howard Hinton har rättfärdigt förklarat, att de avgörande faserna av vårt liv, såsom födelse, växande och död, är aspekter av kroppar med en fjärde dimension vid deras passage genom vår atmosfär.

SUPERRYMDEN OCH EVANGELIET - "UNDRENS VÄRLD"

Den 6 april 1947 skrevs i Vatikanens tidning l'Osservatore Romano, en fängslande artikel med titeln Superrymden och Evangeliet. Man citerade flera fall av visioner och erinrade om hur i Johannes-

evangeliet det talas om att den återuppstånne Jesus träder in i ett hus med stängda dörrar. I R4 kan alltså för våra sinnen fullständigt orimliga och ofattbara saker inträffa - företeelser som står i direkt strid med våra konventionellt formulerade naturlagar: Två parallella linjer kan möta varandra, en fast kropp kan tränga igenom en mur: kroppar kan smalna eller tunnas ut till skivor eller lövtunna blad.

Det vore logiskt och rimligt, att en så hermetiskt tillsluten möjlighet - något så fantastiskt för lekmannen - skulle kunna få fritt spelrum i en populärt hållen skildring av t. ex. utomvärldsliga varelser eller rymdfarares sällsamma upplevelser.

Men många vetenskapsmän hävdar, att dessa företeelser väl kan vara grannar med verkligheten och Howard Hinten för sin del verkar vara av den åsikten att vi själva inte är annat än skapelser av en fjärde dimension på "genomresa"..

TIDEN SOM VARIABEL I VÄRLDSRYMDEN.

Albert Einstein har sagt, att rörelse och vila inte existerar, liksom ej heller tid och rymd, avstånd och utsträckning, form och massa.

Allt är relativt och underkastat förändringens lagar, om man utgår från iakttagarens synvinkel.

Man kommer då t.ex. fram till att tiden är en variabel - en storhet som förändras i världsrymden.

Enligt Miakovskij, den polske matematikern, är fjärde dimensionen = tiden och ej helt och hållet avskild och oberoende av de tre dimensioner vi känner, dvs vår rymduppfattning.

Man får den tanken att det här gäller en ny rymdteori, till vilken våra stela beräkningar bidrar med tre dimensioner och tiden med den fjärde.

Varje punkt i denna nya rymd är belägen i den

vanliga rymdens tre dimensioner och i en tidsutsträckning. Man kan tala om en partikels läge i den vanliga rymden i ett bestämt ögonblick.

Vad är egentligen en rymd i fjärde dimensionen, frågar sig Ugo Maraldi. Enligt Einsteins teorier skulle tids- rymdutsträckningen bildas i universum kontinuerligt, ögonblick för ögonblick, ett skapelsens integrerande verk.

Genom våra sinnens begränsade förmåga kan vi endast få en abstrakt, spekulativ uppfattning av denna R4.

FLYGANDE TEFAT, FJÄRDE DIMENSIONENS PROBLEM

Vissa parapsykologer menar att en del psykiska fenomen, vilka nu omges med en mystisk glans, inte är annat än aspekter av fjärde dimensionen.

Det gäller bl.a. telepati, klarsyn och andra sådana företeelser. På samma sätt frågar man sig, om inte sådana manifestationer som flygande föremål av okänd natur, ljusfenomen på himlen m.fl., är nära förknippade med en dimension i vilken den vanliga uppfattningen av det förflutna, nuet och framtiden inte längre har någon egentlig mening.

Dessa vetenskapsmän hävdar, att något som färdas i en fjärde dimension eller i en dimension som vi inte kan uppfatta och förklara med vårt förnuft, på något sätt lyckas glida förbi vissa givna lagar.

Vid de tillfällen, då vi kan uppfatta dessa företeelser, skulle de följdaktligen för korta ögonblick ha skjutit in i vår tredimensionella värld, varvid de väcker vår häpnad och får oss att tro på under.

GENIALA UPPFINNINGAR ÅTERVÄNDER IN I VÅR TID

En del författare går än längre i sina djärva tankar. En av dessa är Robert Charroux. Enligt hans uppfattning måste det i fjärde dimensionen

där vare sig förfluten tid, nuet eller framtiden existerar, råda något slags "organiserad creda", en planering av eran.

Tekniska landvinningar, som tycks oss tillhöra vår tid, exempelvis den trådlösa radion, kärnenergins utnyttjande, månkraketerna skulle enligt Charroux inte vara annat än uppfinningar som återvänder in i vår dimension.

De skulle menar kan ha funnits i en viss tid på en viss plats, utnyttjats och sedan på något sätt försjunkit i glömska. Nu "återupptäcker" vi dem och får därvid illusionen av att vara upptäckare av dessa tekniska underverk.

Teorin är ytterst intressant. Charroux skriver: "Det mänskliga äventyret avlägsnar sig från de jordiska perspektiven för att gå upp i en universell utveckling som saknar tids- och rumsbegränsning.

REDAN AUGUSTINUS VISSTE DET!

Meraldi refererar till en sådan tankens jätte som den helige Augustinus, vilken levde femton sekler före Einstein. I sina Confessiones (Bekännelser) säger han: "Och det är alltså helt klart, att vare sig framtid eller förfluten tid existerar. Och det är alltså felaktigt att säga att tiden är trefaldig: Förflutet, nutid, framtid. Och det är i vårt eget sinne som på något sätt dessa tre tidsbegrepp finns under det att jag ingen annanstans ser dem".

::

O.B.S.
=====

Från och med nästa år kommer "TELLUS" att ges ut varannan månad, alltså 6 nummer pr år.

Bidrag med artiklar och pressklipp emottages tacksamt och kan sändas till vårt Fack 2012 200 12 Malmö 2, eller lämnas på något möte.

Önskar Ni komplettera tidigare "TELLUS så finns det ännu en del upplagor kvar i lager

Vi har tidigare sänt kallelser till alla som vi har haft adresser på, tyvärr hör många inte av sig.

Endast vår årsavgift a 10:- kan garantera att Ni får kallelse till varje möte.

Samtidigt vill M.I.S. rikta ett varmt och hjärt-
innerligt tack dem som bidragit med gåvor för vår
verksamhet

.....

Brev till Columbus

Författaren Rolf Edberg, också lands-
hövding i Värmland, skriver i sin se-
naste bok med kosmiskt besjälade per-
spektiv. Utdrag ur "Brev till Columbus".

Vi har piskat naturen att i stegrat tempo ge från sig sina håvor. Vi har sökt utvinna mesta möjliga för dagen utan tanke på morgondagen. Nu tyder alla fakta som vi kan ta på att den långa perioden av mänsklig expansion, som fick en så mäktig knuff framåt genom Era färder, närmar sig sitt slut. Allt tycks löpa samman: i samma stund som människan når ut till varje vrå på klotet börjar mat, metaller och energi att tryta.

Under 1960-talet nådde vi toppen i jakten på komfort. Vi uppdagar chockartat, att från välstånd till brist är resan kort.

Vi är just inne i energikrisen. Politiker talar statsmannaoord om den. Med vår innerliga obenägenhet att lära av egna och andras misstag låter vi det stanna vid ord. Vi fortsätter att ödsla energi på allsköns onyttigheter. Vi fortsätter att lägga en miljon kronor årligen och en tiondel av all insatt energi på krig och rustningar.

Knapphetens första påtaglighet kan antas bl:

brant stigande priser - på olja, koppar och järn på biffar, viner och matfett, på bomull och ull, på skiftande förnödenheter. Mycket som hittills varit vardagsvaror kan de mångas krav och de allt knappare förråden förvandla till lyxvaror; kvalitén på olika ting kommer väl också att sjunka.

De som först får känna svedan blir de fattiga länderna och de fattiga i de rika länderna. I nästa fas kan en kamp om sinande resurser leda till våldsamma komplikationer som till och med kan komma den koloniala eran att framstå som en relativ idyll.

Hastigheten i alla skeenden ökar oavslutligen.

Det är som om vår jordiska farkost slungades fram allt fortare, driven av en storm som tilltar i styrka.

Det är lätt att håna strömningar tillbaka till naturen som orkeslöst nostalgiskt romantiserande.

De ser inte dynamiken i skeendet. De vet ingenting om människans djupare natur. Vi orkar inte heller med en helt artificiell miljö. Människorna behöver räddas från ett litet antal megapolis, där individen slits sönder mellan sina biologiska behov och den konstlade miljöns alla störningar. Vi behöver samfund byggda i mänsklig skala, anpassade efter människan som biologisk varelse, med en närhet till naturen, som låter oss återfinna en del av vår identitet i de fysiska omgivningarna.

Och här kanske vi närmar oss det vi ytterst behöver för att klara oss genom den största krisen i människans, kanske i livets historia på denna planet. Vi orkar sannolikt inte mobilisera all den andliga spänst och de visioner, som skulle bringa oss ut ur vårt predikament, om allt inriktas på att avvärja faror, rätta misstag, värna oss mot oss själva. Att överleva är inte gott nog. Att leva är något mera: att kunna glädja sig åt det som finns och åt att själv finnas till.

För hundra år sedan skrev naturförkunnaren Thoreau om människans behov av att färdas på sina egna oceaner och upptäcka sina egna högre latituder: "Bli en Columbus till hela nya kontinenter och världar inom dig och öppna nya kanaler inte för

Kan en dödskalle i glas bevisa att Atlantis existerat?

En dödskalle i renaste kvartskristall och naturlig storlek - är det "beviset" för att det funnits en Atlantis för tusentals år sedan med en högtstående kultur?

Atlantis må vara en myt - men dödskallen finns! 1927 grävdes den fram av en ung kvinnlig arkeolog i en övergiven mayastad i Brittiska Honduras. Fyndet är unikt:

Dödskallen, som kan påverka sin betraktare psykiskt och fysiskt, är en exakt kopia av en mänsklig dödskalle. Den är minutiöst gjord. Om dödskallen framställdes genom att man slipat kvartskristallen med sand och vatten har företaget tagit minst 300 år att slutföra...

Dödskallen väger närmast sex kilo och grävdes fram i Lubaantun 1927 av Anna Mitchell-Hedges, styvdotter till arkeologen och Atlantisförespråkaren F A Mitchell-Hedges.

Hon fann skallen under ett altare. Tre månader senare kunde hon också gräva fram det saknade käkbenet.

Teorierna om dödskallefyndet är många. Det har svängt från att skallen verkligen härrör från det tekniskt avancerade folket på sagoön Atlantis och åtminstone har 12 000 år på nacken - till att det var Mitchell-Hedges som ville göra sin styvdotter lycklig och en natt grävde ner skallen i mayajorden...

"Fuskteorin" är naturligtvis attraktiv. Men den förklarar inte andra liknande fynd av dödskallar, skallar som dock inte på långt när är så naturtrogna och exakta in i minsta detalj som fyndet 1927.

Mystiken är djup inte bara därför att man inte funnit minsta spår efter slipverktygens framfart på kristallen.

Skallen är så exakt modelerad, att den skulle kunna användas i anatomiundervisningen vid våra universitet i dag, har en forskare sagt. En tänkbar teori är att kristallen smälts ner och sedan har skallen gjutits. Men

det är inte många som tror på den teorin när allt kommer omkring. Kvartskristall smälter endast vid mycket hög temperatur

Om man stirrar in i skallen följer flera synintryck. Pulsen ökar blodtrycket stiger. Ibland kan betraktaren, som på bilden, också se en gloria sväva omkring skallen. Den är gjord i ett enda stycke kristall och inte sammansatt av flera delar.

Ett annat uppslag är att mayaindianerna använt sig av någon stark, naturlig syra som gjort kristallen mjuk och formbar. Men vad är det i så fall för syra?

Har skallen slipats med sand och vatten var det verkligen fråga om ett långsiktigt projekt. Minst fem generationer eller trehundra år bör det då ha tagit innan den var perfekt.

Atlantisteorin är självklart den mest fantastiska. Även om många forskare i dag mer och mer tror, att det ligger ett korn av sanning i teorin om en ö i Atlanten som sjunkit, så är det trots allt bara en teori.

Men:

För hundra år sedan trodde forskarna, att Troja också var en sagostad. Ända tills arkeologerna började gräva fram staden...

Dödskallen i kvartskristall ägs i dag fortfarande av Anna Mitchell-Hedges.

Med jämna mellanrum har forskarna fått tillgång till skallen för att experimentera med den. Så fann man t.ex. endast för något år sedan att skallen var gjort i ett enda stycke kristall och inte sammansatt av flera delar.

Skallen påstås påverka den som betraktar den. I kristallen har flera linser och prismor "snidats" fram - och en explosion av synintryck följer om man stirrar in i skallen.

Pulsen ökar, blodtrycket stiger....

Ibland kan betraktaren också se en gloria sväva omkring skallen. Mystiska ljud förknippas med den.

En natt kunde en utforskare av dödskallen konstatera, att allt porslin och annat lösöre i hans hus kastats huller om buller. Dödskallen?

Själv är Anna Mitchell-Hedges övertygad om att det vilar en sorts trolldom över den märkliga dödskallen.

Hennes styvfar överlevde åtta skottskador och tre knivöverfall. Tack vare dödskallen!

F O T N O T !

Är ni intresserad av den mystiska kristallskallen ska ni läsa Richard Garvins bok "The Crystal Skull" Doubleday, 1973.

"Jag blev bortförd av ett flygande tefat."

Efter många års tystnad har nu da Silva beslutat sig för att överlämna sin hemlighet åt offentligheten. - Jag har varit ombord på ett flygande tefat under ca 50 timmar, berättar matrosen Mario Monteria da Silva. Jag befann mig akterskepps på tankern "Amapa", då detta fantastiska hände. Jag drogs upp i luften av en ljusstråle. Ombord på tefatet blev jag mottagen av en främmande varelse, medan flera andra iakttog mig. Kaptenen på tankern "Amapa" som var vittne till händelsen hade rått da Silva att tåga, annars kunde han bli ansedd för att vara tokig. Dagen innan detta skedde hade stymannen Maderia siktat flera UFO:s och även gjort besättningen uppmärksam på dem.

Mario tog av ren nyfikenhet ett nattpass för att konstatera om styrmannens observationer var riktiga.

Han stod och spanade mot himlavalvet, då han plötsligt såg en ljusstråle och kände hur den drog honom uppåt.

Mario fick våldsamt ont i öronen, vilket han tror måste ha berott på den stora hastigheten och den plötsliga lufttrycksskillnaden.

Snart befann han sig i ett stort rum med möbler som glänste metallblå. Där fanns inga stolar och inte heller några skiljande väggar. Rummet lystes upp av ett kraftigt sken. På borden fanns en mängd lysande knappar. Fyra sällsamma varelser av människostorlek stod och iakttog honom tågande. Ett av väsendena bar en tunn tunika och på huvudet ett slags hjälm. Ett starkt ljus avgavs från själva hjälmen. Mario försökte få syn på den utomjordiska varelsens ansikte, men på grund av det starka ljusskenet var detta omöjligt. På ryggen bar han två rörformiga föremål förbundna med armarna. Ingen av varelserna sade något utan betraktade stillatågande matrose.

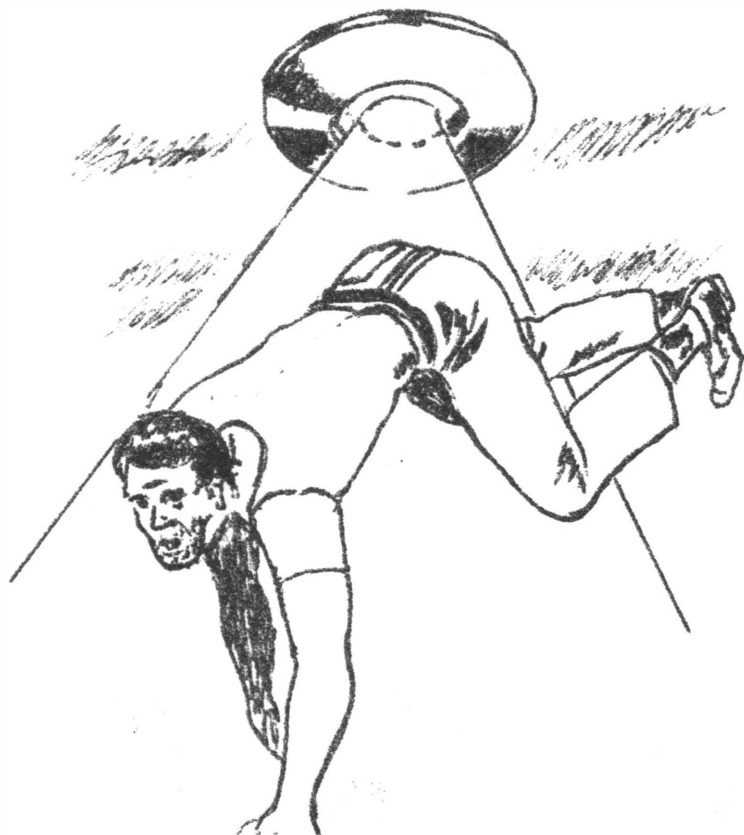
Efter några minuter förnam Mario, att man ställde en fråga till honom - men han hörde inte ett ljud! Han insåg,

att man tilltalade honom på telepatisk väg och att man frågade honom hur han kände sig. Han förklarade då, att han mådde bra.

Mario såg sig omkring och upptäckte några navigationskartor - "sjökort" - på ett bord. Kartorna var av ett helt annat slag än han var van vid. I mitten av dem fanns en sol och runtomkring var tolv punkter. De förklarade för honom, att det rörde sig om vårt solsystem, och att det i själva verket finns 12 och ej 9 planeter, och att det kunde man konstatera från månytan.

Matrosen kunde genom ventilerna se miljoner eldkulor flyga förbi. Man förklarade för honom, att det var meteoriter han såg. Strax därpå ombads han kasta en blick på månen, som i jättelika dimensioner befann sig under UFOt.

Månytan var översäddad av kratrar, vilka enligt rymdfararna härrör från en kollision mellan solen och en himlakropp.

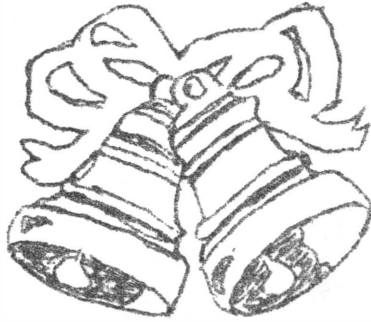

De utomjordiska varelserna gick inte som vi människor. Mario fick snarare det intrycket, att de svävade fram. Han kände sig också lätt men kunde trots detta inte förflytta sig särskilt snabbt.

Han såg ingenting som liknade vapen ombord. Inte heller blev han utsatt för några experiment.

Efter ett par dygn ombord, började da Silva längta tillbaka till sitt fartyg och till sin familj. Han började också oroa sig för att han kanske aldrig mer skulle få återse sina anhöriga. Men han fördes tillbaka till tankfartyget på samma sätt som han enleverats.

UFO-Nachrichten 1972.

God Jul
och
Gott Nytt År

ÖNSKAR "TELLUS" ALLA
SINA LÄSARE.

